

COLECȚIA EXAMENE

Andreea CORSEI
Mariana-Alina ȘTEFĂNOAIA

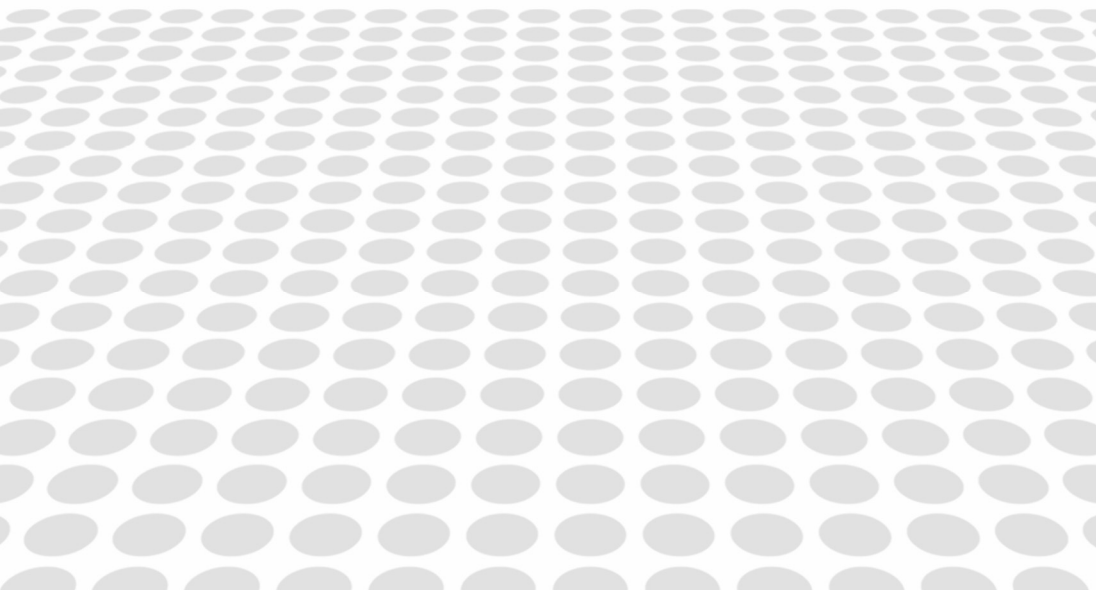
**TESTE-GRILĂ PENTRU EXAMENE DE AN,
LICENȚĂ ȘI INTRARE ÎN PROFESIILE JURIDICE**

DREPT PENAL. PARTEA GENERALĂ

Andreea CORSEI
Mariana-Alina ȘTEFĂNOAIA

**TESTE-GRILĂ PENTRU EXAMENE
DE AN, LICENȚĂ ȘI INTRARE
ÎN PROFESIILE JURIDICE**

DREPT PENAL. PARTEA GENERALĂ

Universul Juridic

București

-2023-

TITLUL I

LEGEA PENALĂ ȘI LIMITELE EI DE APLICARE

1. Legalitatea incriminării (*nullum crimen sine lege*) presupune:

- a. Că legea penală prevede faptele care constituie infracțiuni;
- b. Că nicio persoană nu poate fi sancționată penal pentru o faptă care nu era prevăzută de legea penală la data când a fost săvârșită;
- c. Că pedepsele sunt aplicate indiferent dacă sunt sau nu prevăzute de legea penală abrogată.

2. Dispozițiile cu caracter penal, în accepțiunea noțiunii de lege penală (art. 173 C. pen.), pot fi cuprinse în legislația țării noastre în:

- a. Hotărâri ale Guvernului;
- b. Ordonanțe de urgență ale Guvernului;
- c. Alte acte normative.

3. După domeniul de aplicare, legea penală se mai clasifică și în:

- a. Lege penală temporară;
- b. Lege penală complinitoare;
- c. Lege penală cu dispoziții penale.

4. Prin lege penală se înțelege:

- a. O normă de drept substanțial sau material;
- b. O normă care stabilește conduite, fapte, acțiuni ale subiecților într-un raport juridic;
- c. O normă care încalcă drepturile și obligațiile persoanelor.

5. Legea trebuie să fie:

- a. Accesibilă;
- b. Previzibilă;
- c. Incompletă.

6. Legea penală:

- a. Nu trebuie să fie interpretată în mod extensiv, în detrimentul acuzatului;

- b. Nu prevede pedepsele și măsurile ce pot fi luate față de persoanele care au săvârșit infracțiuni;
- c. Nu garantează principiul legalității incriminării.

7. După sfera de incidență sau domeniul de aplicare, legea penală se clasifică în:

- a. Lege penală generală;
- b. Lege penală specială;
- c. Lege penală excepțională.

8. Legalitatea sancțiunilor de drept penal presupune că:

- a. Nu se poate aplica o pedeapsă ori nu se poate lua o măsură educativă sau de siguranță dacă aceasta nu era prevăzută de legea penală la data când fapta a fost săvârșită;
- b. Pedeapsa penală poate fi stabilită și aplicată în afara limitelor generale ale acesteia;
- c. Dacă pedeapsa nelegală a fost stabilită printr-o hotărâre nedefinitivă, inculpatul nu poate formula apel.

9. După criteriul duratei de aplicare, legea penală se clasifică în:

- a. Lege penală cu durată de aplicare determinată;
- b. Lege penală cu durată de aplicare nedeterminată;
- c. Lege penală dezincriminatorie.

10. Principiul activității legii penale:

- a. Nu decurge din principiul legalității incriminării;
- b. Infracțiunile nu sunt prevăzute în legi și ordonanțe de urgență ale Guvernului;
- c. Desuetudinea nu face ca o lege să iasă din vigoare.

11. Data săvârșirii infracțiunii, în funcție de care se va analiza legea penală în vigoare:

- a. Data la care a fost comisă acțiunea infracțională – la infracțiunile comise;

- b. Data la care infractorul trebuia să acționeze potrivit obligațiilor legale pe care acesta le avea – la infracțiunile omisive;
- c. Data producerii rezultatului mai grav – la infracțiunile de obicei.

12. Interpretarea legii penale poate fi făcută de către legiuitor, de către organul judiciar chemat să aplice legea (parchet, instanța de judecată), dar și de către oamenii de știință care activează în domeniul dreptului penal. În funcție de acești subiecți, interpretarea se clasifică în:

- a. Interpretare ad litteram;
- b. Interpretare oficială;
- c. Interpretare neoficială.

13. Interpretarea legii penale după rezultat se numește extensivă atunci când:

- a. Interpretul ajunge la concluzia că în norma ce o are de interpretat legiuitorul a voit să spună mai puțin, dar s-a exprimat mai mult;
- b. Interpretul ajunge la concluzia că textul interpretat reprezintă o concordanță între voința legiuitorului și exprimarea lui în normă;
- c. Interpretul ajunge la concluzia că legiuitorul a dorit să spună mai mult decât s-a exprimat prin norma interpretată.

14. Raționamentul *a pari* în interpretarea legii penale se bazează pe argumentul:

- a. Că „acolo unde există identitate de situații, trebuie să existe aceeași soluție juridică”;
- b. Că „dacă o dispoziție cu caracter penal interzice sau sancționează o faptă numai în anumite condiții, înseamnă că ea nu se referă și la alte situații neprevăzute de ea”;
- c. Că „acolo unde legea interzice mai puțin, interzice implicit și mai mult, iar acolo unde legea permite mai mult, implicit permite și mai puțin”.

15. Normele juridice penale cuprind atât reguli de conduită pe care trebuie să le respecte destinatarii legii penale, cât și sancțiunile apli-

cabile în cazul încălcării acestora. După criteriul conduitei prescrise în normă, acestea se clasifică în:

- a. Norme penale onerative;
- b. Norme în alb;
- c. Norme penale prohibitive.

16. Intrarea în vigoare a legii penale are loc:

- a. La 10 zile calendaristice de la data publicării legii în Monitorul Oficial;
- b. La data prevăzută în textul legii (ulterioară termenului de trei zile de intrare în vigoare);
- c. La data publicării în Monitorul Oficial a ordonanței de urgență a Guvernului (sub condiția depunerii prealabile a acesteia la Camera Deputaților competentă să fie sesizată).

17. Ieșirea din vigoare a legii penale are loc:

- a. Prin modificarea legii sau a ordonanței de urgență a Guvernului;
- b. Prin rămânerea în vigoare a legii sau ordonanței de urgență a Guvernului ori prin respingerea ordonanței de urgență a Parlamentului;
- c. Prin ajungerea la termen a legii temporare sau excepționale.

18. Abrogarea poate fi:

- a. Concretă și generică;
- b. Tacită;
- c. Concretă și tacită.

19. Abrogarea expresă sau tacită poate fi:

- a. A întregii legi sau ordonanțe de urgență a Guvernului;
- b. Numai a uneia sau a unor prevederi ale legii sau ordonanței de urgență a Guvernului;
- c. În concret.

20. Dezincriminarea presupune:

- a. Neabrogarea legii de dezincriminare nu repune în vigoare normele de incriminare;